

Publicerad 2023-06-19 23:38 av Julia Engström

Om att kämpa

Törsta efter kärlek

Dikt av Julia Engström

Kvinnan som är jag har utkämpat många strider.

Envist väntat på bättre tider.

Jag har vandrat genom öknen utan vatten.

Törstat så oändligt efter kärlek och gemenskap, längtat efter ljus i den mörka natten.

Tillslut hittade jag mitt vattenhål i form av människor jag trivs med.

Men jag var mörbultad, uttorkad och utled.

Som en bottenlös brunn har jag svårt att tro på de vackra ord jag får.

Jag har allt för många sår.

Jag vet att jag kan vara taggig som en igelkott.

Men jag lovar, orden mina är lösa skott.

Jag är så mjuk, så mjuk där inne.

En riktig nallebjörn gömmer sig i mitt sinne.

Jag värmer min frusna själ med glada skratt och kramar.

Sopar bort ångestens gamar.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Julia Engström med Poeter.se id #232602 innehar upphovsrätten